

بیانہ سیاست سرمایہ کذاری

صندوق سرمایہ کذاری امین یکم فردا

(دراورق بہادر باد آمد ثابت و با پیش بینی سود)

به نام خدا

فهرست مطالب

<u>عنوان</u>	<u>صفحه</u>
اهداف سرمایه‌گذاری کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت صندوق.....	۱.....
سیاست‌های سرمایه‌گذاری کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت صندوق.....	۲.....
استراتژی‌های کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت تخصیص دارایی‌های صندوق.....	۴.....
سیاست‌های شناسایی انواع ریسک‌های مترتب بر سبد اوراق بهادار صندوق و شیوه‌های اندازه‌گیری، مدیریت و افشای آنها.....	۵.....
سیاست‌های پایش و بازبینی عملکرد سبد اوراق بهادار در ادوار میان دوره‌ای و انجام اصلاحات لازم.....	۷.....
شاخص‌های مبنا برای مقایسه بازدهی صندوق با آنها و محاسبه بازدهی تعدیل شده بر مبنای ریسک مورد هدف.....	۸.....
سیاست‌های انجام ادواری آزمون‌های بحران به منظور مصون سازی سبد اوراق بهادار و مدیریت ریسک در شرایط بحرانی.....	۹.....
سیاست بازنگری و بروز رسانی بیانیه سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق در ادوار مختلف.....	۱۰.....

صندوق‌های سرمایه‌گذاری با جمع‌آوری نقدینگی سرمایه‌گذاران اقدام به تشکیل سبدی از اوراق بهادار می‌کنند که این نوع از سرمایه‌گذاری می‌تواند منافع بسیاری برای سرمایه‌گذاران ایجاد کند. هماهنگی بین خواسته‌های سرمایه‌گذاران و مقتضیات سبد یکی از مهمترین عوامل برای ادامه حیات صندوق می‌باشد. مهمترین نکته برای هم سو شدن تمایلات سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران و مدیران سرمایه‌گذاری صندوق شفاف کردن ابعاد سرمایه‌گذاری می‌باشد. برای تحقق این امر مدیران سرمایه‌گذاری صندوق موظفند سیاست‌های سرمایه‌گذاری خود را مستند و شفاف در اختیار سرمایه‌گذاران بگذارند تا سرمایه‌گذاران پس از مطالعه اساسنامه و امیدنامه بتوانند به بررسی سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق بپردازند. این سیاست‌ها در قالب این بیانیه تنظیم شده است که در ادامه در قالب سرفصل‌های استاندارد ارائه می‌شوند. شایان ذکر است به بسیاری از مطالب در امیدنامه و اساسنامه نیز اشاره شده است.

❖ اهداف سرمایه‌گذاری کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت صندوق

هدف از تشکیل صندوق، جمع‌آوری سرمایه از سرمایه‌گذاران و تشکیل سبدی از دارایی‌ها و مدیریت این سبد است. با توجه به پذیرش ریسک مورد قبول، تلاش می‌شود، بیشترین بازدهی ممکن نصیب سرمایه‌گذاران گردد. انباشته شدن سرمایه در صندوق، مزیت‌های متعددی نسبت به سرمایه‌گذاری انفرادی سرمایه‌گذاران دارد: اولاً هزینه بکارگیری نیروهای متخصص، گردآوری و تحلیل اطلاعات و گزینش سبد بهینه اوراق بهادار بین همه سرمایه‌گذاران تقسیم می‌شود و سرانه هزینه هر سرمایه‌گذار کاهش می‌یابد. ثانیاً، صندوق از جانب سرمایه‌گذاران، کلیه حقوق اجرایی مربوط به صندوق از قبیل دریافت سود سهام و

کوپن اوراق بهادار را انجام می‌دهد و در نتیجه سرانه هزینه هر سرمایه‌گذاری کاهش می‌یابد. ثالثاً، امکان سرمایه‌گذاری مناسب و متنوع‌تر دارایی‌ها فراهم شده و در نتیجه ریسک سرمایه‌گذاری کاهش می‌یابد. این صندوق از نوع صندوق سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار با درآمد ثابت و با پیش بینی سود می‌باشد و مناسب افراد ریسک‌گریز می‌باشد. هدف از سرمایه‌گذاری در این صندوق ایجاد حداقل بازدهی پیش بینی شده می‌باشد ولی سعی بر این است که بدون افزایش ریسک، بازدهی بیشتری نصیب سرمایه‌گذاران گردد. به طور خلاصه اهداف این صندوق در کوتاه مدت، میان مدت و بلندمدت به شرح ذیل می‌باشد:

- اهداف کوتاه‌مدت: تامین حداقل بازدهی پیش بینی شده در امیدنامه.
- اهداف میان‌مدت: کسب بازدهی مناسب بدون تحمیل ریسک بالا به صندوق.
- اهداف بلندمدت: عملکرد با ثبات، جذب نقدینگی بیشتر و افزایش دارایی‌های تحت مدیریت صندوق.

❖ سیاست‌های سرمایه‌گذاری کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت صندوق

مدیران سرمایه‌گذاری با توجه به اهداف خود در افق‌های زمانی متفاوت، سیاست‌های مناسبی برای سرمایه‌گذاری در نظر می‌گیرند. برای تحقق اهداف کوتاه‌مدت و بلندمدت صندوق بیشتر تمرکز صندوق سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار با درآمد ثابت و گواهی‌های سپرده و سپرده‌گذاری می‌باشد تا بتواند سود پیش‌بینی شده در امیدنامه را محقق سازد و با توجه به ریسک کم این نوع سرمایه‌گذاری‌ها عملکردی باثبات برای صندوق مهیا گردد. برای

سرمایه‌گذاری در اوراق مشارکت، بررسی و ارزش‌یابی طرح سرمایه‌گذاری شرکت منتشر کننده اوراق از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. مدیران صندوق پس از انجام بررسی‌های لازم اوراقی را انتخاب می‌کنند که طرح سرمایه‌گذاری آنها، نرخ بازده داخلی جذاب‌تری داشته باشند و بتوانند سود محقق شده‌ای بیش از سود علی‌الحساب مهیا کند. علاوه بر این، ارزشیابی اوراق از نظر عوامل دیگری نظیر فواصل زمانی پرداخت سود (روز شمار، ۶ماهه یا سالانه)، نرخ موثر بازدهی، پتانسیل توان چانه‌زنی مدیران برای کسب سود بیشتر و ... نیز بررسی می‌شوند. سیاست سرمایه‌گذاری صندوق در میان مدت شناسایی فرصت‌های سودآور و با ریسک کم برای سرمایه‌گذاری در سهام و حق تقدم می‌باشد تا مدیران بتوانند بدون تحمیل ریسک بالا به صندوق بازدهی بیشتری را نصیب سرمایه‌گذاران کنند. مدیران سرمایه‌گذاری با استفاده از مدل‌های ارزشیابی سهام قیمت ذاتی سهام را تخمین زده و بدنبال سهامی هستند که زیر ارزش ذاتی خود در بازار معامله می‌شوند. از مدل‌های مورد استفاده در ارزشیابی سهام می‌توان به مدل‌های تنزیل سود نقدی، مدل‌های تنزیل جریان نقد آزاد سهامداران (برای شرکت‌هایی که سود تقسیم نمی‌کنند یا نوپا هستند و سابقه تقسیم سود ندارند) اشاره کرد. مدیران همچنین با استفاده از ضرایب قیمتی ارزش یک سهم را به طور نسبی ارزیابی کرده و با مقایسه این ضرایب اقدام به خرید یا فروش سهام می‌کنند.

❖ استراتژی‌های کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت تخصیص دارایی‌های

صندوق

عوامل تاثیرگذار بر نحوه تخصیص دارایی‌های صندوق به دارایی‌های مجاز طبق امیدنامه به شرح ذیل می باشد:

عامل اول وجود سند بالادستی (امیدنامه) می باشد. مدیران سرمایه گذاری موظفند تخصیص را در محدوده تعیین شده در امیدنامه انجام دهند یعنی میزان سرمایه گذاری در یک نوع دارایی همواره بین یک حداقل و حداکثر تعریف شده نوسان دارد، بنابراین این یکی از محدودیت های مدیران سرمایه گذاری در تخصیص دارایی می باشد که همواره ملزم به رعایت آن هستند.

عامل دوم وضعیت بازار سهام و بدهی می باشد. در زمان رونق بازار سهام مدیران حداکثر مجاز سرمایه گذاری را در سهام و حق تقدم انجام می دهند. به همین شکل اگر بازار سهام در وضعیت رکود یا عدم ثبات باشد، مدیران بیشترین سرمایه گذاری را در بازار بدهی پرتفوی) انجام می‌دهند.

عامل بعدی دستیابی به اهداف کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت ذکر شده در بندهای قبلی می‌باشد. یعنی ممکن است وضعیت بازار سهام در رونق باشد ولی برای مدیریت ریسک و نیاز به نقدینگی حداکثر مقدار مجاز تخصیص به بازار سهام انجام نگیرد. برای مثال در شرایط رونق بازار سهام ممکن است مدیران سرمایه‌گذاری با بررسی نسبت میانگین P/E بازار و مشاهده مقدار بالای این نسبت به این نتیجه برسند که بازار هیجانی است و قیمت‌ها

در وضعیت حبابی هستند و سرمایه‌گذاری در بازار سهام ریسک صندوق را به شدت افزایش می‌دهد.

عامل دیگر وجود فرصت‌های استثنایی سرمایه‌گذاری در بازار سهام یا بدهی می باشد که می‌تواند بقیه عوامل را تحت تاثیر خود قرار دهد.

❖ سیاست‌های شناسایی انواع ریسک‌های مترتب بر سبد اوراق بهادار صندوق و شیوه‌های اندازه‌گیری، مدیریت و افشای آنها

با توجه به محتوای امیدنامه و اساسنامه تمهیدات لازم برای از بین بردن ریسک‌های سرمایه‌گذاری اندیشیده شده است. از جمله این تمهیدات میتوان به نقش ارکان صندوق از جمله متولی، حسابرس و ضامن نقد شوندگی اشاره کرد. وظایف این ارکان و سایر ارکان صندوق در اساسنامه ذکر شده است. با این وجود ریسک این صندوق صفر نمی‌باشد و یک سرمایه‌گذار باید با آگاهی از این ریسک‌ها اقدام به سرمایه‌گذاری کند. برخی ریسک‌های پیش روی سرمایه‌گذار به شرح ذیل می‌باشد:

- بازدهی پیش بینی شده برای این صندوق تضمین نشده است یعنی امکان دارد در شرایط نامساعد بازدهی کمتری برای صندوق حاصل شود. البته برای از بین بردن این ریسک مقرر شده است کسری بازدهی پیش بینی شده، از محل کارمزد مدیر در آن فصل و کارمزدهای پرداخت نشده به وی در فصول قبل، تامین شود ولی در هر صورت اگر این کارمزد نتواند سود پیش بینی شده را محقق کند همچنان ریسک وجود دارد.

- ریسک کاهش ارزش دارایی‌های صندوق: قیمت اوراق بهادار در بازار، تابع عوامل متعددی از جمله وضعیت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، صنعت موضوع فعالیت و وضعیت خاص ناشر و ضامن آن است. با توجه به آنکه ممکن است در مواقعی تمام یا بخشی از دارایی‌های صندوق در اوراق بهادار سرمایه‌گذاری شده باشند و از آنجا که قیمت این اوراق می‌تواند در بازار کاهش یابد، لذا صندوق از این بابت ممکن است متضرر شده و این ضرر به سرمایه‌گذاران منتقل شود. البته با توجه به اهداف و سیاست‌های سرمایه‌گذاری این صندوق سعی می‌شود از سرمایه‌گذاری در دارایی‌هایی که ریسک بالایی دارند خودداری شود.
- ریسک نکول اوراق بهادار: اوراق بهادار شرکت‌ها بخش عمده‌ی دارایی‌های صندوق را تشکیل می‌دهد. گرچه صندوق در اوراق بهاداری سرمایه‌گذاری می‌کند که سود حداقل برای آنها تعیین و پرداخت سود و اصل سرمایه‌گذاری آن توسط یک موسسه معتبر تضمین شده است یا برای پرداخت اصل و سود سرمایه‌گذاری در آنها، وثایق معتبر و کافی وجود دارد ولی این احتمال وجود دارد که طرح سرمایه‌گذاری مرتبط با این اوراق سودآوری کافی نداشته باشد یا ناشر و ضامن به تعهدات خود در پرداخت به موقع سود و اصل اوراق بهادار، عمل ننمایند یا ارزش وثایق به طرز قابل توجهی کاهش یابد به طوری که پوشش دهنده‌ی اصل سرمایه‌گذاری و سود متعلق به آن نباشند. وقوع این اتفاقات می‌تواند باعث تحمیل ضرر به صندوق و متعاقباً سرمایه‌گذاران شوند.
- ریسک نوسان بازده بدون ریسک: در صورتی که نرخ بازده بدون ریسک افزایش یابد، به احتمال زیاد قیمت اوراق مشارکت و سایر اوراق بهاداری که سود حداقل یا ثابتی

برای آنها تعیین شده است، در بازار کاهش می‌یابد. اگر صندوق در این نوع اوراق بهادار سرمایه‌گذاری کرده باشد و بازخورد آن به قیمت معین توسط یک موسسه معتبر تضمین نشده باشد، افزایش نرخ بازده بدون ریسک، ممکن است باعث تحمیل ضرر به صندوق و متعاقباً سرمایه‌گذاران گردد.

مدیران سرمایه‌گذاری صندوق همواره با پایش وضعیت کلان اقتصاد و پیگیری سیاست‌های اقتصادی دولت (سیاست‌های پولی و مالی) و شرایط کسب و کار در کشور تلاش می‌کنند ریسک‌های پیش روی صندوق را هرچه زودتر شناسایی کنند و با اعمال مدیریتی غیرمنفعلانه ترکیب و میزان تخصیص دارایی‌های صندوق را اصلاح کنند.

❖ سیاست‌های پایش و بازبینی عملکرد سبد اوراق بهادار در ادوار میان دوره‌ای و انجام اصلاحات لازم

با توجه به الزامات افشای اطلاعات بازدهی صندوق مطابق اساسنامه، بازدهی صندوق به صورت روزانه، هفتگی، ماهانه و سالانه محاسبه و در تارنمای صندوق نمایش داده می‌شود که این اطلاعات میتواند تا حدودی عملکرد صندوق را نشان دهد اما در اندازه‌گیری عملکرد صندوق باید علاوه بر معیار بازده به معیار ریسک نیز توجه شود. سعی بر آن است که پایش و بازبینی عملکرد صندوق به صورت مستمر انجام گیرد و در صورت لزوم تغییرات لازم انجام گیرد.

❖ شاخص‌های مبنا برای مقایسه بازدهی صندوق با آنها و محاسبه بازدهی
تعدیل شده بر مبنای ریسک مورد هدف

از آنجا که صندوق سببی متشکل از اوراق با درآمد ثابت و سهام می‌باشد و مجموعه سهام موجود در سبد بخوبی متنوع نیستند (بدلیل سیاست انتخاب سهام کم ریسک و پربازده)، برای سنجش عملکرد صندوق باید از معیارهایی استفاده شود که ریسک غیرسیستماتیک را در نظر بگیرند. از جمله این معیارها و شاخص‌های مبنا می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- معیار پاداش به تغییرپذیری (معیار شارپ)

این معیار از تقسیم صرف ریسک پرتفوی به ریسک کل پرتفوی بدست می‌آید. شاخص مبنای آن از تقسیم صرف ریسک بازار به ریسک کل بازار (شیب خط بازار سرمایه) بدست می‌آید.

$$\text{معیار شارپ} = \frac{R_p - R_f}{\sigma_p}$$

$$\text{شاخص مبنا} = \frac{R_m - R_f}{\sigma_m}$$

که در روابط بالا R_p بازدهی سبد، R_f نرخ بازده بدون ریسک، R_m بازدهی بازار، σ_p ریسک کل سبد و σ_m ریسک کل بازار می‌باشند.

هرچه معیار شارپ بزرگتر از شاخص مبنا باشد عملکرد سبد بهتر است.

• معیار مودیلیانی و میلر (M^2_D)

این معیار نیز همانند معیار شارپ از انحراف معیار به عنوان ریسک پرتفوی استفاده نموده و عملکرد را بر اساس خط CML تاریخی مورد سنجش قرار می‌دهد.

$$R_p = R_f + \frac{(R_p - R_f) \times \sigma_p}{\sigma_p}$$

$$M^2_D = R_f + \frac{(R_p - R_f) \times \sigma_m}{\sigma_p}$$

هر چه نرخ بازدهی سبد از معیار مودیلیانی و میلر بزرگتر باشد عملکرد سبد بهتر می‌باشد.

❖ سیاست‌های انجام ادواری آزمون‌های بحران به منظور مصون‌سازی سبد

اوراق بهادار و مدیریت ریسک در شرایط بحرانی

برای یک صندوق سرمایه‌گذاری شرایط بحرانی زمانی حادث می‌شود که نرخ ابطال واحدهای سرمایه‌گذاری از حدمعمول و پیش‌بینی شده فراتر رود. در این شرایط نقدینگی صندوق به شدت پایین می‌آید و مدیران سرمایه‌گذاری صندوق مجبورند دارایی‌های صندوق را هر چه زودتر نقد کنند. برای مقابله با این شرایط مدیران سرمایه‌گذاری صندوق از تجزیه و تحلیل سناریو بدترین حالت بهره می‌گیرند و با در نظر گرفتن بدترین شرایط، پیش‌بینی‌های لازم و تمهیدات لازم را انجام می‌دهند

❖ سیاست بازنگری و بروزرسانی بیانیه سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق در ادوار مختلف

با توجه به تغییر عوامل تاثیرگذار بر صندوق مانند تغییر قوانین و مقررات ناظر بر فعالیت صندوق‌ها، شرایط عمومی اقتصاد کشور، سیاست‌های پولی و مالی دولت و همچنین تغییرات اساسنامه و امیدنامه مصوب مجمع این بیانیه مورد بازنگری قرار خواهد گرفت و اصلاحات لازم صورت خواهد گرفت.